



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. C.**
státní příslušnost Turecká republika
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov – Dolní Suchá,
Na Kopci 5
zastoupen Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem sídlem 703 00
Ostrava, Vrázova 1324/40

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023 č. j. OAM-697/ZA-ZA11-VL13-2023, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž mu mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, nebyla udělena.

2. Žalobce nesouhlasil se závěry žalovaného. Zopakoval, že žádost o udělení mezinárodní ochrany odůvodnil mimo jiné tím, že mají v rodině spory, kvůli kterým mu hrozí smrt. O mezinárodní ochranu požádal v České republice, neboť ví, že zde nemá žádné rodinné příslušníky, kteří by ho mohli najít, neboť se nacházejí v okolních zemích. V zemi původu má problémy, které zdědil po svém otci. Jedná se o rodinné spory, kvůli kterým hrozí žalobci smrt. V této souvislosti již byl napaden 4 až 5 lidmi a byl udeřen do hlavy. K napadení došlo loni v létě, a kromě fyzického útoku, dostával také výhrůžné zprávy, že pokud pronásledovatelé nenajdou jeho otce, tak si najdou jeho. Žalobce uvedl, že se bojí o svůj život a má psychické problémy. V zemi původu jsou schopni vraždit i kvůli maličkostem. Policii a státní orgány nevyhledal, protože věděl, jak to v Turecku chodí. Ničemu by to nepomohlo, neboť ví, že jeho pronásledovatelé s tím stejně nepřestanou. Namítal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného považuje toliko za čistě formální, stručné, nedostatečně odůvodněné a jako takové za nepřezkoumatelné. Žalovaný se omezil pouze na konstatování některých skutečností, aniž by přihlédl ke skutečnostem věcně relevantním a snažil se zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
3. Žalobce namítal, že se žalovaný dopustil bagatelizace jeho problémů. Žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že se v jeho případě zcela zjevně jedná o potíže se soukromými osobami, nikoli s představiteli státních orgánů Turecka, a proto nelze uvedené jednání lidí vůči němu, ač bezesporu protizákonné, vyhodnotit jako pronásledování ve smyslu azylového zákona. Namítal, že ztratil vůči státním orgánům důvěru a je přesvědčen, že mu státní orgány nejsou schopny poskytnout dostatečnou ochranu, resp. mu jsou schopny poskytnout toliko domnělou formální ochranu. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5 Azs 50/2008.
4. Žalobce žalovanému dále vytkl, že v napadeném rozhodnutí velmi obecně odkazuje na podklady, ze kterých vycházel, ovšem ty se dle jeho názoru týkají všeobecné situace v Turecku, ale nijak nezohledňují jím uvedený důvod a nezabývají se nebezpečím, které mu hrozí ze strany jeho širší rodiny. Má za to, že žalovaný nezjistil dostatečné informace o zemi původu a tyto tedy ani správně nevyhodnotil. Poznamenal, že za podklady rozhodnutí mají sloužit „přesné a aktuální informace z různých zdrojů“ o zemi původu. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 105/2008-81. Žalobce dále vyslovil názor, že v jeho konkrétním případě nelze považovat Turecko za bezpečnou zemi a takový závěr opírat o odkaz na obecné zprávy OAMP ohledně situace v Turecku. S ohledem na všechny uvedené skutečnosti namítal, že byl napadeným rozhodnutím žalovaného zkrácen na svých právech. Rozhodnutí je nezákonné a vadné. Žalovaný nedbal o to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu, neboť nebyly náležitě zohledněny všechny jím uvedené skutečnosti a žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval a rovněž na relevantní judikaturu.
6. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto

postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

7. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 26. 5. 2023. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru žalobce uvedl, že je státním příslušníkem Turecka, hlásí se ke kurdské národnosti, je muslim. Nemá žádné politické přesvědčení. Cestovní doklad ztratil, z vlasti odcestoval týden před příjezdem do České republiky. Z Turecka cestoval letecky do Srbska, dále pokračoval osobním vozem, následně přešel hraniční plot a pak jel v návěsu nákladního vozu. Na území vstoupil 23. 5. nebo 24. 5. 2023. Předtím nepobýval ve státech Evropské unie. Léky neužívá, je zdrav. Důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou rodinné spory a hrozí mu smrt. Jeho problémy v Turecku začaly asi 1,5 roku před opuštěním země, a to od té doby, co jeho otec odjel do Německa. Jeho problémy v Turecku souvisejí s problémy jeho otce. Vzhledem k tomu, že otec odjel, tak problémy přešly na něho. Popsal, že byl udeřen do hlavy, napadlo ho asi 4 až 5 lidí. Chtěl to nahlásit policii, ale matka ho od toho odradila a argumentovala, že ti pronásledovatelé s tím stejně nepřestanou. Začal mít kvůli tomu psychické problémy. Má strach o svůj život. Napaden byl pouze jednou v létě roku 2022. Dostával i zprávy, že si ho najdou. Na policii nebyl. Neví, jaký problém měl jeho otec. Je mu známo jen to, že šlo o rodinné spory, ale co je jejich podstatou, neví. Ani jeho otec potíže nehlásil na policii. V případě, že by se vrátil do Turecka, tak by ho zabili. V Turecku jsou schopni vraždit i kvůli maličkostem. Na otázku správního orgánu, zda zná jména lidí, kteří po něm jdou, odpověděl, že se jedná o vzdálené příbuzné. Snažili se několikrát udobřit, ale po nějaké době potíže vypukly znovu. Jiné problémy v Turecku neměl. Se státními orgány potíže neměl. Na podporu svých tvrzení žalobce nechtěl doložit žádné doklady, dokumenty či jiné materiály.
8. Součástí správního spisu jsou rovněž informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Turecku. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP – Turecko, bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav srpen 2023, ze dne 4. 8. 2023, Informace MZV ČR č. j. 118577-6/2023-MZV-LPTP, ze dne 28. 8. 2023, Informace MZV ČR č. j. 103966-6/2022-LPTP, ze dne 16. 3. 2022, Mezinárodní organizace pro migraci, Turecko, přehled údajů o zemi za rok 2022, ze dne 23. 2. 2023, Zprávy Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě – Profil země: Turecko, ze dne 22. 2. 2022, které jsou součástí správního spisu.
9. V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 18. 9. 2023 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce se nechtěl s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí seznámit, ani se k nim nechtěl vyjádřit s tím, že zná situaci v Turecku a dodal, že tam měl velké problémy. K tomu, zda chce navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí, uvedl, že k doložení nemá žádné podklady, ve starém mobilním telefonu měl fotografie. Tyto fotografie mu znovu pošle jeho matka do nového telefonu. Na fotografiích je zachyceno násilí způsobené mladšímu bratrovi, kterého zbili členové vzdálené rodiny. Tato rodina nejprve fyzicky napadla jeho otce, následně jeho samotného, a když uprchl, tak nyní ohrožují jeho mladšího bratra. Správní orgán dal žalobci lhůtu k doložení fotografií. Je mu známo, že jeho matka vzhledem k násilnickému chování vzdálené rodiny, má obavu o jeho

mladší sourozence, proto je ani neposílá do školy. Vzdálená rodina jim vyhrožuje nejen fyzickým násilím, ale rovněž na něj vyvíjí psychologický nátlak. Volali jim z nových telefonních čísel, a dokonce volali i jeho matce, že jeho sestru unesou a donutí, aby se vdala. Sdělil, že může rovněž doložit zprávy, které poslali na telefon jeho matce.

10. Správní orgán ke dni vydání rozhodnutí neobdržel žádné vyjádření žalobce k podkladům pro rozhodnutí a žalobce ke svým tvrzením nic nedoložil.
11. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvažil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo.
12. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
13. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
14. Podle ust. § 2 odst. 4 zákona o azylu, pronásledováním se rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
15. Soud především zdůrazňuje, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho odchodu z vlasti je obava ze vzdálených příbuzných, kteří mají spory s jeho otcem, přičemž poté, co vlast opustil otec žalobce, se jeho problémy přenesly na žalobce.
16. Soud předně sdílí závěr žalovaného, že v průběhu správního řízení žalobce neuvedl žádné skutečnosti na základě, kterých by bylo možno učinit závěr o jeho pronásledování za uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován.
17. K žalobním námitkám žalobce, které se týkají jeho tvrzených problémů se vzdálenými příbuznými, s nimiž měl spory jeho otec, které se následně poté, co jeho otec z Turecka odešel, přenesly na žalobce a k jeho tvrzeným obavám o život, souhlasí soud s žalovaným, že zmínil-li žalobce jediný incident, kdy měl být ze strany členů vzdálené rodiny udeřen do hlavy, pak se jedná zcela zjevně o potíže se soukromými osobami, nikoliv s představiteli státních orgánů Turecka. Protizákonné jednání těchto osob vůči žalobci ovšem nelze vyhodnotit jako pronásledování ve smyslu citovaného ustanovení § 2 odst. 4 zákona o azylu, neboť aby bylo možné hovořit o pronásledování ve smyslu azylového zákona, musí být v souladu s ust. § 2 odst. 6 zákona o azylu původcem pronásledování státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Soud sdílí

názor žalovaného, že původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou. Soud souhlasí s žalovaným, že v průběhu správního řízení však nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by výše uvedené skutečnosti prokazovaly či reálně naznačovaly. Žalobce mohl a měl využít mechanismů, které mu právní řád jeho vlasti poskytuje k ochraně jeho osoby. Za situace, kdy žalobce neučinil žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, příp. že by mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně (viz rozsudek NSS ve věci sp. zn. 6 Azs 8/2003 ze dne 11. 3. 2004). Z žádného vyjádření žalobce neplyne, že by se s žádostí o pomoc obrátil na příslušné orgány v zemi původu. Argumentace žalobce, že jej od toho odradila jeho matka, není relevantním argumentem. Jedná se toliko o jeho subjektivní domněnku. V daných souvislostech nutno zdůraznit, že žalobce neměl žádné potíže se státními orgány své země, neměl ani žádné problémy s vycestováním z Turecka. Žalobce nebyl ve své vlasti azylově relevantním způsobem pronásledován a nejsou odůvodněné ani jeho obavy z pronásledování v případě návratu do vlasti. Žalobce, jak plyne z jeho výpovědi, neměl ve vlasti žádné problémy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, či příslušnosti k určité sociální skupině. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že nelze dospět k závěru, že by žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný rovněž zcela přiléhavě zdůraznil, že mezinárodní ochrana ve smyslu zákona o azylu je právním institutem výjimečným, jehož smyslem je poskytnout žadateli ochranu, nikoliv však před jakýmkoliv negativními jevy v zemi jeho původu, nýbrž jen z důvodů upravených v zákoně o azylu.

18. Tvrzené obavy žalobce z pronásledování soud neshledává opodstatněnými ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště (§ 14a odst. 1 zákona o azylu). Za vážnou újmu se považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu).
19. Při posouzení této otázky je nutno hodnotit stav současný, resp. stav k návratu žalobce do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 80/2007-87, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu a soud se s jeho závěry vyjádřenými na str. 7 – 8 napadeného rozhodnutí, na které v podrobnostech odkazuje, zcela ztotožňuje. Shodně s žalovaným i dle názoru soudu žalobce neuvedl a ani správní orgán nezjistil žádné skutečnosti dokazující, že by žalobci

v případě návratu do vlasti reálně hrozilo v současné době přímé a bezprostřední nebezpečí takového jednání ze strany státních orgánů země či soukromých osob, které by ve své povaze bylo možno vyhodnotit jako vážnou újmu ve smyslu zákona o azylu, ani dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, neboť na území Turecka v současné době neprobíhá ozbrojený konflikt, který by mohl žalobce v případě jeho návratu do vlasti ohrozit na životě či lidské důstojnosti a jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k němu za vážnou újmu ve smyslu citovaného zákonného ustanovení, příp. vycestování žalobce po posouzení informací o zemi původu a skutečnostech žalobcem sdělených nepředstavuje ani rozpor s mezinárodními závazky České republiky podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu.

20. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav ve věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
21. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.01.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně